



תת"ע 15129/02/20 - מדינת ישראל נגד אליעזר ברנס

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 15129-02-20 מדינת ישראל נ' אליעזר ברנס
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

נגד

אליעזר ברנס

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 7.10.19, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן זכות קדימה להולך רגל שעמד על המדרכה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: **ביצעתי פניית פרסה ברח' בן גוריון, עם הפנים לכיוון דרום ועשיתי פרסה לכיוון צפון. עמדתי ממש ראשון עם האופנוע והתחלף לאור ירוק. היה אור אדום ברמזור הולכי הרגל כשביצעתי את פניית הפרסה. הולך הרגל היה 3 נתיבים ממני, אני הייתי באי התנועה באמצע הכביש. אני כופר בעבירה.**

ביום 20.7.20, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב שאול כהן, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסרטון מצלמת גוף, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 7.10.19, בסמוך לשעה 10:21, נהג הנאשם באופנוע בבני ברק, ברחוב בן גוריון מכיוון צפון לדרום ובהגיעו לצומת עם רחוב ז'בוטינסקי, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא מבצע פניית פרסה שמאלה, עוצר ומאפשר להולכת רגל שחצתה במעבר החצייה במקום, לחצות ממערב למזרח, אך מחדש נסיעתו מבלי לתת זכות קדימה לשני הולכי רגל, שהיו על שפת המדרכה וניכר היה כי בכוונתם לחצות את מעבר החצייה האמור וכך עשו, לאחר שהנאשם חלף על פניהם.



העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "נתתי זכות קדימה, לא הפרעתי לאף אחד, למה אתה רושם לי דו"ח, אין לי כסף".

ב-ת/2, ניתן לראות, כמפורט בפרוטוקול, עמוד 4, שורות 10-11, את ביצוע העבירה על ידי הנאשם.

העד נחקר והשיב כי לזיכרונו, רמזור הולכי הרגל פועל בסנכרון עם הרמזור בכיוון נסיעת הנאשם וכי היה על הנאשם לתת זכות קדימה להולכת רגל שהייתה על שפת המדרכה, גם אם לא ירדה לכביש.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, ביצע פנית פרסה בצומת, אפשר להולך רגל, אף שזה חצה באור אדום, לחצות את מעבר החצייה ואז חידש נסיעתו ורק לאחר מכן, החלה הולכת רגל עם עגלה, לחצות את מעבר החצייה. לגרסתו, הולכת הרגל הייתה במרחק של 15 מטרים ממנו, כאשר נסע.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם וכיוון חציית הולכי הרגל וכן, ציין כי שמר על קשר עין עם הנאשם, עד לעצירתו. עדותו של העד נתמכה באופן חד משמעי, על ידי תיעוד העבירה ב-ת/2.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית.

3. גרסת הנאשם מאידך, לא הייתה עקבית. בדיון ההקראה, טען כי היה הולך הרגל, מרחק של 3 נתיבים ממנו ואילו בדיון ההוכחות, טען כי הייתה הולכת רגל עם עגלה, במרחק של 15 מטרים ממנו, כל זאת כאשר ת/2, מתעד את ביצוע העבירה באופן ברור, כמפורט בפרוטוקול.

מכל האמור לעיל, אני קובעת כי במאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה את ביצוע העבירה על ידי הנאשם, ברמה הנדרשת במשפט פלילי ולכן, מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.



ניתנה היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים